

31992L0083

31.10.1992

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 316/21

SMĚRNICE RADY 92/83/EHS**ze dne 19. října 1992****o harmonizaci struktury spotřebních daní z alkoholu a alkoholických nápojů**

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 99 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽³⁾,

vzhledem k tomu, že směrnice 92/12/EHS ⁽⁴⁾ stanoví obecnou úpravu pro výrobky podléhající spotřební dani;

vzhledem k tomu, že směrnice 92/84/EHS ⁽⁵⁾ stanoví minimální sazby spotřební daně, které mají být ukládány v členských státech na alkohol a alkoholické nápoje;

vzhledem k tomu, že pro řádné fungování vnitřního trhu je důležité formulovat společné definice všech dotýčných výrobků;

vzhledem k tomu, že je účelné založit tyto definice na definicích, které jsou obsaženy v kombinované nomenklatuře platné ke dni přijetí této směrnice;

vzhledem k tomu, že v případě piva je možné povolit alternativní metody výpočtu daně z hotových výrobků;

vzhledem k tomu, že v případě piva je možné v rámci určitých mezí povolit členským státům, aby uplatňovaly daň podle pásme, jež budou tvořena více než jedním stupněm Plato, za podmínky, že žádné pivo nebude zdaněno sazbou nižší než je minimální sazba Společenství;

vzhledem k tomu, že v případě piva vyráběného v malých nezávislých pivovarech a v případě lihu vyráběného v malých lihovarech je žádoucí společný přístup, který dovolí členským státům uplatňovat na tyto výrobky nižší daňové sazby;

vzhledem k tomu, že je možné povolit určité rozdíly v obsahu alkoholu, od něž členské státy přistupují ke zdaňování piva, pokud tím nepůsobí vnitřnímu trhu nepřijatelné obtíže;

vzhledem k tomu, že v případě piva, vína a ostatních kvašených nápojů je žádoucí povolit členským státům, aby osvobodily od daně podomácku vyrobené výrobky, které nejsou vyráběny pro obchodní účely;

vzhledem k tomu, že členské státy by měly v zásadě uplatňovat jedinou sazbu na hektolitr hotového výrobku u veškerého tichého vína a ostatních nešumivých kvašených nápojů a také jedinou daňovou sazbu za hektolitr hotového výrobku u veškerých šumivých vín a šumivých kvašených nápojů;

vzhledem k tomu, že je žádoucí povolit členským státům, aby uplatňovaly nižší daňové sazby ze všech druhů vína a ostatních kvašených nápojů, pokud přitom skutečný obsah alkoholu výrobku nepřesahuje hodnotu 8,5 % objemových;

vzhledem k tomu, že členským státům, které k 1. lednu 1992 uplatňují vyšší daňovou sazbu na určitá vína, by mělo být dovoleno v tom pokračovat;

vzhledem k tomu, že členské státy by měly v zásadě uplatňovat jedinou daňovou sazbu za hektolitr hotového výrobku u všech meziproduktů;

vzhledem k tomu, že je žádoucí povolit členským státům, aby uplatňovaly nižší sazbu daně z meziproduktů na jedné straně na výrobky, jejichž obsah alkoholu nepřesahuje 15 %, a na druhé straně na přírodní sladká vína;

vzhledem k tomu, že členské státy by měly v zásadě uplatňovat stejnou daňovou sazbu za hektolitr čistého alkoholu na veškerý líh, jak je definován v této směrnici;

vzhledem k tomu, že je možné povolit členským státům, aby uplatňovaly nižší sazby nebo aby osvobodily od spotřební daně některé výrobky regionálního a tradičního charakteru;

vzhledem k tomu, že v případech, kdy je členským státům dovoleno uplatňovat nižší sazby, by tyto nižší sazby neměly způsobit narušení hospodářské soutěže v rámci vnitřního trhu;

vzhledem k tomu, že členským státům by mělo být povoleno vrátit spotřební daň z alkoholických nápojů, které se staly nevhodné ke spotřebě;

vzhledem k tomu, že je nezbytné na úrovni Společenství stanovit osvobození od daně vztahující se na zboží přepravované mezi členskými státy;

vzhledem k tomu, že je možné ponechat členským státům možnost uplatňovat osvobození od daně pro zboží, které na jejich území dochází konečného použití;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 322, 21.12.1990, s. 11.

⁽²⁾ Úř. věst. C 67, 16.3.1992, s. 165.

⁽³⁾ Úř. věst. C 96, 18.3.1991, s. 25.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 76, 23.3.1992, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 316, 31.10.1992, s. 29.

vzhledem k tomu, že je nezbytné vytvořit systém oznamování požadavků na denaturaci pro plně denaturovaný alkohol, platných v každém členském státu a systém vyjadřování souhlasu s těmito předpisy ze strany ostatních členských států;

vzhledem k tomu, že členské státy by neměly být zbaveny prostředků boje proti případným daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití při uplatňování osvobození od daně;

vzhledem k tomu, že členským státům by mělo být dovoleno, aby osvobození od daně zaváděná touto směrnicí uskutečnily formou vrácení daně;

vzhledem k tomu, že uplatňují-li některé členské státy vyšší daňovou sazbu na „ostatní šumivé kvašené nápoje“ než na meziprodukty, mělo by jim být dovoleno uplatňovat tuto vyšší sazbu na meziprodukty, které mají povahu „ostatních šumivých kvašených nápojů“;

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

ODDÍL I

PIVO

Oblast působnosti

Článek 1

1. Členské státy uplatňují spotřební daň z piva v souladu s touto směrnicí.
2. Členské státy stanoví své sazby spotřební daně v souladu se směrnicí 92/84/EHS.

Článek 2

Pro účely této směrnice se „pivem“ rozumějí všechny výrobky kódu KN (kombinované nomenklatury) 2203, které obsahují více než 0,5 % objemových alkoholu, a všechny výrobky, které obsahují směs piva a nealkoholických nápojů kódu KN 2206 a obsahují více než 0,5 % objemových alkoholu.

Výpočet daně

Článek 3

1. Spotřební daň vybíraná členskými státy z piva se vypočítává podle

— počtu hektolitrů/stupňů Plato,

nebo

— počtu hektolitrů/stupňů skutečného obsahu alkoholu

hotového výrobku.

2. Při určování výše daně z piva v souladu s požadavky směrnice 92/84/EHS mohou členské státy pominout zlomky stupně Plato nebo stupně skutečného obsahu alkoholu.

Dále mohou členské státy, které vypočítávají daň podle počtu hektolitrů/stupňů Plato, dělit pivo do kategorií o šířce nejvýše čtyř

stupňů Plato a uplatňovat pak stejnou daňovou sazbu za hektolitr na všechna piva, které patří do jedné kategorie. Tyto sazby však nemohou být nižší než minimální sazba stanovená v článku 6 směrnice 92/84/EHS (dále jen „minimální sazba“).

Článek 4

1. Členské státy mohou uplatňovat snížené sazby daně, které mohou být diferencovány podle ročního výstavu dotyčných pivovarů, na pivo vystavené malými nezávislými pivovary za následujících omezení:

— snížené sazby se neuplatní na podniky, které vyrábějí více než 200 000 hl ročně,

— snížené sazby, které mohou poklesnout pod minimální sazbu, nesmí být přitom sníženy více než o 50 % pod základní vnitrostátní sazbu spotřební daně.

2. Pro účely nižších sazeb se „malým nezávislým pivovarem“ rozumí pivovar, který je právně a hospodářsky nezávislý na jakémkoli jiném pivovaru, který využívá provozních prostor, jež jsou fyzicky umístěny odděleně od jakéhokoli jiného pivovaru, a který nevyrábí značkové pivo v licenci. Spolupracují-li však dva nebo více malých pivovarů a jejich společný roční výstav nepřekročí 200 000 hl, mohou být i tyto pivovary považovány za jediný malý nezávislý pivovar.

3. Členské státy zabezpečí, aby případné nižší sazby, které zavedou, platily stejně i pro pivo dovezené na jejich území z malých nezávislých pivovarů nacházejících se v jiných členských státech. Zejména musí zajistit, aby na žádnou jednotlivou dodávku z jiného členského státu nebyla uvalena vyšší daň než na odpovídající vnitrostátní dodávku.

Článek 5

1. Členské státy mohou uplatňovat snížené sazby, které mohou poklesnout pod minimální sazbu, na pivo, jehož skutečný obsah alkoholu nepřesáhne 2,8 % objemových.

2. Členské státy mohou omezit uplatnění tohoto článku na výrobky, které obsahují směs piva a nealkoholických nápojů, kódu KN 2206.

Článek 6

Za podmínek, jež přijmou pro zajištění jednoznačného uplatňování takového osvobození, mohou členské státy osvobodit od spotřební daně pivo vyrobené jednotlivcem a spotřebované výrobcem, členy jeho rodiny nebo jeho hosty za předpokladu, že nedochází k prodeji.

ODDÍL II

VÍNO

Oblast působnosti

Článek 7

1. Členské státy uplatňují spotřební daň z vína v souladu s touto směrnicí.

2. Členské státy stanoví své sazby spotřební daně v souladu se směrnicí 92/84/EHS.

Článek 8

Pro účely této směrnice se

1. „tichým vínem“ rozumějí všechny výrobky kódů KN 2204 a 2205, s výjimkou šumivého vína, jak je vymezeno v odstavci 2 tohoto článku,

— jejichž skutečný obsah alkoholu přesahuje 1,2 % objemových, ale nepřesahuje 15 % objemových, je-li alkohol obsažený v hotovém výrobku plně kvasného původu,

— jejichž skutečný obsah alkoholu přesahuje 15 % objemových, ale nepřesahuje 18 % objemových, pokud byly vyrobeny bez jakéhokoli obohacování a je-li alkohol obsažený v hotovém výrobku plně kvasného původu;

2. „šumivým vínem“ rozumějí všechny výrobky kódů KN 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 a 2205 a

— které jsou plněny do lahví s „hřibovitou zátkou“, jež je upevněna sponou nebo vázáním, nebo které mají díky obsahu oxidu uhličitého v roztoku přetlak tři bary nebo větší,

— jejichž skutečný obsah alkoholu přesahuje 1,2 % objemových, ale nepřesahuje 15 % objemových, je-li alkohol obsažený v hotovém výrobku plně kvasného původu.

Výpočet daně

Článek 9

1. Spotřební daň vybíraná členskými státy z vína se vypočítává podle počtu hektolitrů hotového výrobku.

2. Nestanoví-li odstavce 3 a 4 jinak, stanoví členské státy stejnou sazbu daně na všechny výrobky podléhající spotřební dani z tichého vína. Obdobně stanoví stejnou sazbu daně na všechny výrobky podléhající spotřební dani z šumivého vína. Mohou rovněž uplatňovat stejnou daňovou sazbu na tiché i šumivé víno.

3. Členské státy mohou uplatňovat nižší sazby spotřební daně na jakýkoli druh tichého nebo šumivého vína, jehož skutečný obsah alkoholu nepřesahuje 8,5 % objemových.

4. Členské státy, které k 1. lednu 1992 uplatňovaly vyšší daňovou sazbu z tichých vín, jak jsou vymezena v čl. 8 odst. 1 druhé odrážce, mohou pokračovat v uplatňování této sazby. Tato vyšší sazba však nesmí být vyšší než základní vnitrostátní sazba uplatňovaná na meziprodukty.

Článek 10

Za podmínek, jež přijmou pro zajištění jednoznačného uplatňování takového osvobození, mohou členské státy osvobodit od spotřební daně víno vyrobené jednotlivcem a spotřebované výrobcem, členy jeho rodiny nebo jeho hosty za předpokladu, že nedochází k prodeji.

ODDÍL III

JINÉ KVAŠENÉ NÁPOJE NEŽ VÍNO A PIVO

Oblast působnosti

Článek 11

1. Členské státy uplatňují spotřební daň z jiných kvašených nápojů než piva a vína (dále jen „ostatní kvašené nápoje“) v souladu s touto směrnicí.

2. Členské státy stanoví své sazby spotřební daně v souladu se směrnicí 92/84/EHS.

Článek 12

Pro účely této směrnice a aniž je dotčen článek 17 se:

1. „ostatními nešumivými kvašenými nápoji“ rozumějí všechny výrobky kódů KN 2204 a 2205, které nejsou zmíněny výše v článku 8, a dále výrobky kódu KN 2206, s výjimkou ostatních šumivých kvašených nápojů, jak jsou vymezeny v bodu 2 tohoto článku, a každého výrobku, na nějž se vztahuje článek 2 a

— jejichž skutečný obsah alkoholu přesahuje 1,2 % objemových, ale nepřesahuje 10 % objemových,

— jejichž skutečný obsah alkoholu přesahuje 10 % objemových, ale nepřesahuje 15 % objemových, je-li alkohol obsažený ve výrobku plně kvasného původu;

2. „ostatními šumivými kvašenými nápoji“ rozumějí všechny výrobky kódu KN 2206 00 91, a rovněž výrobky kódů KN 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 a 2205, které nejsou zmíněny výše v článku 8 a

- které jsou plněny do lahví s „hříbovitou zátkou“, jež je upevněna sponou nebo vázáním, nebo které mají díky obsahu oxidu uhličitého v roztoku přetlak tři bary nebo větší,
- jejichž skutečný obsah alkoholu přesahuje 1,2 % objemových, ale nepřesahuje 13 % objemových,
- jejichž skutečný obsah alkoholu přesahuje 13 % objemových, ale nepřesahuje 15 % objemových, je-li alkohol obsažený ve výrobku plně kvasného původu.

Výpočet daně

Článek 13

1. Spotřební daň vybíraná členskými státy z ostatních kvašených nápojů se vypočítává podle počtu hektolitrů hotového výrobku.
2. Nestanoví-li odstavec 3 jinak, stanoví členské státy stejnou sazbu spotřební daně na všechny výrobky podléhající dani z ostatních nešumivých kvašených nápojů. Obdobně stanoví stejnou sazbu spotřební daně na výrobky podléhající dani z ostatních šumivých kvašených nápojů. Mohou rovněž uplatňovat stejnou daňovou sazbu na ostatní nešumivé kvašené nápoje i na ostatní šumivé kvašené nápoje.
3. Členské státy mohou uplatňovat nižší sazby spotřební daně na jakýkoli druh ostatních nešumivých a šumivých kvašených nápojů, jejichž skutečný obsah alkoholu nepřesahuje 8,5 % objemových.

Článek 14

Za podmínek, jež přijmou pro zajištění jednoznačného uplatňování takového osvobození, mohou členské státy osvobodit od spotřební daně ostatní kvašené nápoje vyrobené jednotlivcem a spotřebované výrobcem, členy jeho rodiny nebo jeho hosty za předpokladu, že nedochází k prodeji.

Článek 15

Pro účely uplatňování směrnice 92/84/EHS a směrnice 92/12/EHS se odkazy na „víno“ použijí přiměřeně na ostatní kvašené nápoje, jak jsou vymezeny v tomto oddílu.

ODDÍL IV

MEZIPRODUKTY

Oblast působnosti

Článek 16

1. Členské státy uplatňují spotřební daň z meziproductů v souladu s touto směrnicí.

2. Členské státy stanoví své sazby spotřební daně v souladu se směrnicí 92/84/EHS. Tyto sazby nesmí poklesnout pod sazby, které členské státy uplatňují na výrobky uvedené v čl. 8 odst. 1 a čl. 12 odst. 1 této směrnice.

Článek 17

1. Pro účely této směrnice se „meziproducty“ rozumějí všechny výrobky se skutečným obsahem alkoholu přesahujícím 1,2 % objemových, ale nepřesahujícím 22 % objemových, které spadají pod kódy KN 2204, 2205 a 2206 a na něž se nevztahují články 2, 8 a 12.

2. Aniz je dotčen článek 12, mohou členské státy považovat za meziproduct jakýkoli nešumivý kvašený nápoj, na něž se vztahuje čl. 12 odst. 1, jehož skutečný obsah alkoholu přesahuje 5,5 % objemových a který není výhradně kvasného původu, a dále jakýkoli šumivý kvašený nápoj, na něž se vztahuje čl. 12 odst. 2, jehož skutečný obsah alkoholu přesahuje 8,5 % objemových a který není výhradně kvasného původu.

Výpočet daně

Článek 18

1. Spotřební daň vybíraná členskými státy z meziproductů se vypočítává podle počtu hektolitrů hotového výrobku.

2. Nestanoví-li odstavce 3, 4 a 5 jinak, stanoví členské státy stejnou sazbu spotřební daně na všechny výrobky podléhající dani z meziproductů.

3. Členské státy mohou uplatňovat jedinou sníženou daňovou sazbu na meziproducty, jejichž skutečný obsah alkoholu nepřesahuje 15 % objemových, za těchto podmínek:

- snížená sazba nebude stanovena níže než 40 % pod základní vnitrostátní sazbu spotřební daně,
- snížená sazba nebude nižší než základní vnitrostátní sazba uplatňovaná na výrobky, na něž se vztahují čl. 8 odst. 1 a čl. 12 odst. 1 této směrnice.

4. Členské státy mohou uplatňovat jedinou sníženou daňovou sazbu na meziprodukty, které jsou vymezeny v čl. 13 odst. 1 a 2 nařízení (EHS) č. 4252/88.

Tato snížená sazba

— může poklesnout pod minimální sazbu, avšak nesmí být nižší o více než 50 % než základní vnitrostátní sazba spotřební daně,

ani

— nesmí být stanovena pod hodnotu minimální sazby uplatňované na meziprodukty.

5. Na meziprodukty, které jsou plněny do lahví s „hřibovitou zátkou“, jež je upevněna sponou nebo vázáním, nebo které mají díky obsahu oxidu uhličitého v roztoku přetlak tři bary nebo větší, mohou členské státy uplatňovat tutéž sazbu jako na výrobky, na které se vztahuje čl. 12 odst. 2, s podmínkou, že tato sazba je vyšší než vnitrostátní sazba na meziprodukty.

ODDÍL V

LÍH

Oblast působnosti

Článek 19

1. Členské státy uplatňují spotřební daň z lihu v souladu s touto směrnici.

2. Členské státy stanoví své sazby spotřební daně v souladu se směrnicí 92/84/EHS.

Článek 20

Pro účely této směrnice se „lihem“ rozumějí:

— všechny výrobky, jejichž skutečný obsah alkoholu přesahuje 1,2 % objemových, kódů KN 2207 a 2208, a to i tehdy, jsou-li tyto výrobky součástí výrobku, který spadá do jiné kapitoly kombinované nomenklatury,

— výrobky kódů KN 2204, 2205 a 2206, jejichž skutečný obsah alkoholu přesahuje 22 % objemových,

— výrobky, které obsahují pitné lihoviny, ať v roztoku nebo jinak.

Výpočet daně

Článek 21

Spotřební daň z lihu se stanoví z hektolitrů čistého alkoholu o teplotě 20 °C a vypočítává se podle počtu hektolitrů čistého alkoholu. Podle článku 22 uplatňují členské státy stejnou daňovou sazbu na všechny výrobky podléhající dani z lihu.

Článek 22

1. Členské státy mohou uplatňovat snížené sazby spotřební daně na líh vyrobený malými lihovary za těchto omezení:

— snížené sazby, které mohou poklesnout pod minimální sazbu, se neuplatní na podniky, které ročně vyrábějí více než 10 hektolitrů čistého alkoholu. Nicméně členské státy, které uplatňovaly k 1. lednu 1992 nižší sazby na podniky produkující mezi 10 až 20 hektolitry čistého alkoholu ročně, tak mohou činit i nadále,

— snížené sazby nesmí být sníženy více než o 50 % pod základní vnitrostátní sazbu spotřební daně.

2. Pro účely nižších sazeb se „malým lihovarem“ rozumí lihovar, který je právně a hospodářsky nezávislý na jakémkoli jiném lihovaru a který nevyrábí v licenci.

3. Členské státy zabezpečí, aby případné nižší sazby, které zavedou, platily stejně i pro líh dovezený na jejich území od nezávislých malých lihovarů nacházejících se v jiných členských státech.

4. Členské státy mohou přijmout předpisy, díky nimž bude alkohol vyrobený malými výrobci propuštěn pro domácí spotřebu, jakmile bude vyroben (pod podmínkou, že výrobci sami neuskuteční nějaký obchod uvnitř Společenství), aniž by byl podřízen režimu uskladňování ve skladu s daňovým dozorem, a bude nakonec zdaněn paušálně.

5. Členské státy mohou uplatňovat snížené daňové sazby na výrobky kódu KN 2208, jejichž skutečný obsah alkoholu nepřesahuje 10 % objemových.

Článek 23

Níže uvedené členské státy mohou zavést snížené sazby, které mohou poklesnout pod minimální sazbu, avšak nesmí být nižší o více než 50 % než základní vnitrostátní sazba daně z lihu, pro tyto výrobky:

1. Francouzská republika pro rum, jak je vymezen v čl. 1 odst. 4 písm. a) nařízení (EHS) 1576/89, vyrobený z cukrové třtiny, která byla sklizena na místě výroby, jak stanoví čl. 1 odst. 3 písm. l) zmíněného nařízení, jehož obsah jiných těkavých složek než ethanolu a methanolu je roven nebo přesahuje 225 gramů na hektolitr čistého alkoholu a jehož skutečný obsah alkoholu činí nejméně 40 % objemových;

2. Řecká republika pro anýzem ochucené lihovinové nápoje, jak jsou vymezeny v nařízení (EHS) č. 1576/89, které jsou bezbarvé, jejichž obsah cukru nepřesahuje 50 gramů na litr a u nichž je nejméně 20 % obsahu alkoholu v hotovém výrobku tvořeno alkoholem vyrobeným tradiční metodou přerušované destilace v měděných kotlích o obsahu 1 000 litrů nebo méně.

ODDÍL VI

RŮZNÉ

Článek 24

1. členské státy nemusí požadovat, aby výrobky, na které se vztahuje tato směrnice, byly vyrobeny ve skladu s daňovým dozorem ze složkových alkoholických výrobků s podmíněným osvobozením od spotřební daně, pokud byla daň z těchto složek zaplácena předem a pokud by celková daň ze složkových alkoholických výrobků nebyla nižší než daň z výrobku, který je výsledkem jejich míšení.

2. Španělské království nemusí považovat za výrobu meziproduktů přípravu vín vyráběných v regionech Moriles-Montilla, Tarragona, Priorato a Terra Alta, do nichž byl alkohol přidán takovým způsobem, že jejich obsah alkoholu nestoupí více než o 1 % objemově.

Článek 25

Členské státy mohou vrátit spotřební daň z alkoholických nápojů, které byly staženy z trhu, protože je jejich stav nebo stáří učinily nevhodnými pro lidskou spotřebu.

Článek 26

Odkazy učiněné v této směrnici na kódy KN se vztahují k verzi kombinované nomenklatury platné ke dni přijetí této směrnice.

ODDÍL VII

OSVOBOZENÍ OD DANĚ

Článek 27

1. členské státy mohou osvobodit výrobky, na které se vztahuje tato směrnice, od harmonizované spotřební daně za podmínek, které samy stanoví za účelem zajištění správného a jednoznačného uplatňování těchto úlev a předcházení daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití daňového režimu,

a) jsou-li tyto výrobky distribuovány ve formě lihu, který byl plně denaturován v souladu s požadavky některého členského státu, pokud tyto požadavky byly řádně oznámeny a schváleny v souladu s odstavci 3 a 4. Tato osvobození budou podmíněna uplatněním ustanovení směrnice 92/12/EHS týkajících se obchodního pohybu plně denaturovaného alkoholu;

b) jsou-li tyto výrobky denaturovány v souladu s požadavky některého členského státu a používány pro výrobu jakéhokoli výrobku, který není určen pro lidskou spotřebu;

c) jsou-li tyto výrobky používány pro výrobu octa kódu KN 2209;

d) jsou-li tyto výrobky používány pro výrobu léků vymezených ve směrnici 65/65/EHS;

e) jsou-li tyto výrobky používány pro výrobu přísad při výrobě potravin a nealkoholických nápojů, jejichž obsah alkoholu nepřesahuje 1,2 % objemových;

f) jsou-li používány jako takové nebo jako složka polotovarů k výrobě plněných nebo jinak zpracovávaných potravin pod podmínkou, že obsah alkoholu v žádném případě nepřesahuje 8,5 litrů čistého alkoholu na 100 kg výrobku v případě čokolád, popřípadě 5 litrů čistého alkoholu na 100 kg výrobku v případě jiných výrobků.

2. členské státy mohou osvobodit výrobky, na které se vztahuje tato směrnice, od harmonizované spotřební daně za podmínek, které samy stanoví za účelem zajištění správného a jednoznačného uplatňování těchto úlev a pro předcházení daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití daňového režimu, jsou-li používány

a) jako vzorky pro analýzu, pro nezbytné výrobní zkoušky nebo pro vědecké účely;

b) pro vědecký výzkum;

c) pro lékařské účely v nemocnicích a v lékárnách;

d) ve výrobním procesu, pokud hotový výrobek neobsahuje alkohol;

e) při výrobě složeného výrobku, který není předmětem spotřební daně podle této směrnice.

3. Do 1. ledna 1993 a tři měsíce před každou zamýšlenou následnou změnou vnitrostátních právních předpisů oznámí každý členský stát Komisi zároveň s příslušnými údaji denaturační prostředky, které hodlá využívat pro účely odst. 1 písm. a). Komise předá tato oznámení ostatním členským státům do jednoho měsíce od obdržení.

4. Jestliže do dvou měsíců od uvědomění ostatních členských států Komise ani žádný členský stát nepožádá, aby záležitost projednala Rada, považuje se oznámený postup denaturace za Radou schválený. Jsou-li v uvedené lhůtě podány námitky, musí být rozhodnutí přijato postupem podle článku 24 směrnice 92/12/EHS.

5. Zjistí-li členský stát, že osvobození určitého výrobku od daně podle odst. 1 písm. a) nebo b) vede k daňovému úniku, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo k zneužití daňového režimu, může odmítnout osvobození udělit nebo už udělené osvobození zrušit. Daný členský stát o tom neprodleně uvědomí Komisi. Komise toto sdělení předá ostatním členským státům do jednoho měsíce od obdržení. Konečné rozhodnutí bude přijato postupem podle článku 24 směrnice 92/12/EHS. Členské státy nejsou povinny přiznat tomuto rozhodnutí zpětnou působnost.

6. Členské státy mohou uplatňovat uvedená osvobození od daně formou vrácení již odvedené spotřební daně.

Článek 28

Spojené království může nadále poskytovat osvobození od daně, která uplatňovalo k 1. lednu 1992, na následující výrobky:

- koncentrované sladové nápoje, jejichž zápara před kvašením měla specifickou hmotnost 1 200 původního obsahu extraktu (47° Plato) nebo více,
- aromatická hořká piva se skutečným obsahem alkoholu od 44,2 do 49,2 % objemových, která obsahují od 1,5 do 6 % hmotnostních hořce, koření a dalších aromatických přísad a od 4 do 10 % hmotnostních cukru a která jsou dodávána v nádobách s obsahem 0,2 litru výrobku nebo menším.

ODDÍL VIII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 29

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 31. prosince 1992. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 30

Tato směrnice je určena členskými státům.

V Lucemburku dne 19. října 1992.

Za Radu
předseda
J. COPE